

EDWARD SKOWROŃSKI-HERTZ

ur. 1920; Sanok

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

W relacji Edward Skowroński-Hertz opowiada o swoim dzieciństwie spędzonym w Lublinie, o rodzicach i rodzeństwie – trzech braciach i adoptowanej siostrze Mince. Pan Edward wspomina naukę w szkole powszechnej i w Gimnazjum Humanistycznym, mieszkanie i sąsiadów z domu przy ulicy Niecałej 10, zabawy na placu Litewskim, Synagogę Kotlarzy. Sporo wspomnień dotyczy ojca, Jana Hertza, i jego pracy w Dowództwie Okręgu Korpusu Nr II w Lublinie.

Część wojenna relacji dotyczy wybuchu wojny i bombardowania Lublina oraz dalszych losów rodziny – ucieczki na wschód, powrotu do Lublina, zdobycia fałszywych dokumentów, wyjazdu do Warszawy i życia po aryjskiej stronie. Pan Edward wspomina swoich rodziców i siostrę, którzy mimo prób pomocy zostali w getcie w Lublinie i zginęli w obozie zagłady w Bełżcu. Opowieść dotyczy także obozu koncentracyjnego Bergen-Belsen, do którego Edward Skowroński-Hertz trafił w maju 1943 roku. Mówi o wielkim głodzie panującym w obozie i o sytuacji, kiedy więźniowie postanowili zjeść psa należącego do Lagerführera. We wspomnieniach przywołana jest postać wiceprzewodniczącego Szwedzkiego Czerwonego Krzyża Folke Bernadotte, który zorganizował akcję humanitarną podczas której chory na tyfus Edward Skowroński-Hertz został zabrany do Szwecji.

Pan Edward mówi o wpływie wojennych przeżyć na swoje późniejsze życie. Pokazuje również i opowiada o przedwojennych zdjęciach swojej rodziny.

Data i miejsce nagrania	2006-12-25, Hajfa
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Autor streszczenia	Maria Radek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"